Dokument
podpisany przez
Jagoda Wiecheć
Data:
2020.08.07
21:58:53 CEST

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 sierpnia 2020 r.

Poz. 1356

ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW

z dnia 7 sierpnia 2020 r.

w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii

Na podstawie art. 46a i art. 46b pkt 1–6 i 8–12 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, z późn. zm.[1)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Ustala się, że obszarem, na którym wystąpił stan epidemii wywołany zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ze wskazaniem następujących rodzajów obszarów, na których obowiązują dodatkowe ograniczenia, nakazy i zakazy w związku z wystąpieniem stanu epidemii:

1) obszar, który obejmuje powiaty:
   a) pszczyński, miasto na prawach powiatu Ruda Śląska, rybnicki, miasto na prawach powiatu Rybnik i wodzisławski w województwie śląskim,
   b) ostrzeszowski w województwie wielkopolskim,
   c) nowosądecki i miasto na prawach powiatu Nowy Sącz w województwie małopolskim,
   d) wieluński w województwie łódzkim

   – zwany dalej „obszarem czerwonym”;

2) obszar, który obejmuje powiaty:
   a) cieszyński, miasto na prawach powiatu Jastrzębie-Zdrój i miasto na prawach powiatu Żory w województwie śląskim,
   b) jarosławski, miasto na prawach powiatu Przemyśl i przemyski w województwie podkarpackim,
   c) kępiński w województwie wielkopolskim,
   d) oświęcimski w województwie małopolskim,
   e) pińczowski w województwie świętokrzyskim,
   f) wieruszowski w województwie łódzkim

   – zwany dalej „obszarem żółtym”.

[1)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322, 374, 567 i 875.

Rozdział 2

Ograniczenia określonego sposobu przemieszczania się oraz obowiązek poddania się kwarantannie i testom diagnostycznym w kierunku SARS-CoV-2

§ 2. 1. Do odwołania wstrzymuje się przemieszczanie się pasażerów w transporcie kolejowym wykonywanym z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiącej granicę zewnętrzną w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.[2)]).

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, osoba przekraczająca granicę Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w ust. 1, w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jest obowiązana:

1) przekazać funkcjonariuszowi Straży Granicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 305), informację o:

   a) adresie miejsca zamieszkania lub pobytu, w którym będzie odbywać obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi,

   b) numerze telefonu do bezpośredniego kontaktu z tą osobą;

2) odbyć, po przekroczeniu granicy państwowej, obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, trwającą 14 dni licząc od dnia następującego po przekroczeniu tej granicy, wraz z osobami wspólnie zamieszkującymi lub gospodarującymi, z zastrzeżeniem, że kwarantanna ulega zakończeniu po 24 godzinach od zamieszczenia przez medyczne laboratorium diagnostyczne w systemie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, negatywnego wyniku testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych.

3. Informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wraz z innymi danymi osoby, która ją przekazała, pozyskanymi w ramach kontroli, Straż Graniczna przekazuje:

1) w postaci elektronicznej – do systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwą w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia albo

2) w przypadku braku możliwości przekazania informacji i danych w postaci elektronicznej, w postaci papierowej – przez przekazanie wojewodom kart lokalizacyjnych wypełnionych przez osoby, o których mowa w ust. 2, w celu wprowadzenia zawartych w nich danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w pkt 1.

4. W systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, mogą być również przetwarzane dane innych osób podlegających obowiązkowej kwarantannie w związku z epidemią, o której mowa w § 1, a także osób podlegających izolacji w warunkach domowych, osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, oraz osób zakażonych tym wirusem.

5. Administratorem danych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, jest minister właściwy do spraw zdrowia.

6. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, w tym dane zawarte w zleceniach wykonania takich testów wystawionych przez podmioty inne niż organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz informacje o wynikach tych testów, niezależnie od podmiotów je zlecających, mogą być również przetwarzane w systemie teleinformatycznym stanowiącym moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie oraz systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2020 r. poz. 702).

7. Dane, o których mowa w ust. 3 i 4, są udostępniane organom Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Narodowemu Funduszowi Zdrowia, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowemu Instytutowi Zdrowia Publicznego – Państwowemu Zakładowi Higieny, Narodowemu Instytutowi Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowemu Instytutowi Badawczemu w Warszawie, wojewodom, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Krajowej Administracji Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Ochrony Państwa, Systemowi Wspomagania Dowodzenia Państwowego

---

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 19.09.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 27.

Ratownictwa Medycznego, ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji, operatorowi wyznaczonemu w rozumieniu art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041) oraz podmiotom wykonującym działalność leczniczą w celu realizacji ich zadań ustawowych lub statutowych lub zadań związanych z prowadzeniem działań dotyczących przeciwdziałania epidemii wywołanej zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Narodowy Fundusz Zdrowia może udostępnić dane, o których mowa w ust. 3 i 4, dotyczące osoby poddanej obowiązkowej kwarantannie, a także osoby podlegającej izolacji w warunkach domowych, świadczeniodawcy podstawowej opieki zdrowotnej wybranemu na podstawie art. 9 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 172) przez tę osobę.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 5, 7 i 9, uzupełniają lub poprawiają dane przetwarzane w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, w zakresie danych, które przekazują do tego systemu lub do których nadano dostęp w tym systemie umożliwiający edytowanie danych.

9. Dane osób, w stosunku do których podjęto decyzję o wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, mogą być udostępniane podmiotom odpowiedzialnym za wykonanie tych testów.

10. Dane, o których mowa w ust. 3 i 4, dotyczące osób poddanych obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych:

1) organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej udostępniają na wniosek, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych osób, ośrodka pomocy społecznej, kuratora sądowego lub komornika sądowego złożony w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi oraz sądu lub prokuratora w związku z prowadzonymi postępowaniami;

2) Policja lub wojewoda udostępniają na wniosek:

   a) przedsiębiorcy wykonującego działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej w rozumieniu art. 3 pkt 11a i 11b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833, 843 i 1086), którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób,

   b) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 2460 oraz z 2020 r. poz. 374, 695 i 875), wykonującego działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, którego przedstawiciele realizują czynności związane z funkcjonowaniem tej sieci w miejscu zamieszkania lub pobytu tych osób.

11. Informacja o poddaniu osoby kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, może być przekazywana przez Narodowy Fundusz Zdrowia jednostkom organizacyjnym publicznej służby krwi.

12. Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie udostępnia dane przetwarzane w Krajowym Rejestrze Pacjentów z COVID-19 ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

13. Testy diagnostyczne w kierunku SARS-CoV-2 finansowane ze środków publicznych są zlecane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, z wyjątkiem testów zlecanych przez:

1) podmioty lecznicze wykonujące działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne, w tym opiekę zdrowotną w izolatorium, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego stanowiącego moduł Krajowego Rejestru Pacjentów z COVID-19 prowadzonego przez Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie;

2) inne niż określone w pkt 1 podmioty wykonujące działalność leczniczą, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia.

14. Informacje o wynikach testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 finansowanych ze środków publicznych są wprowadzane przez medyczne laboratoria diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1.

15. W przypadku braku dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, albo systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 13 pkt 1 lub art. 7 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia, w przypadku zlecania wykonania testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 w tym systemie, zlecanie tych testów i przekazywanie ich wyników odbywa się bez pośrednictwa tych systemów.

16. Medyczne laboratoria diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 są obowiązane przekazywać informację o liczbie wykonanych testów diagnostycznych w kierunku SARS-CoV-2 finansowanych ze środków

innych niż środki publiczne, każdego dnia do godziny 10.00, za okres poprzedniej doby, do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, a w przypadku braku dostępu do tego systemu, w postaci elektronicznej, do ministra właściwego do spraw zdrowia. Po przywróceniu dostępu do systemu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, medyczne laboratoria diagnostyczne wykonujące diagnostykę zakażenia wirusem SARS-CoV-2 są obowiązane uzupełnić informację o liczbie wykonanych testów.

§ 3. 1. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w § 2 ust. 1, w ramach wykonywania czynności zawodowych przez:

1) załogę statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 1580 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284);

2) rybaków w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (Dz. U. poz. 2197) lub marynarzy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o pracy na morzu (Dz. U. z 2020 r. poz. 1353), zwanej dalej „ustawą o pracy na morzu", w tym marynarzy zatrudnionych na zasadach określonych w art. 46 lub art. 108 ustawy o pracy na morzu, a także:

   a) marynarzy lub rybaków udających się do portu, również innym niż statek środkiem transportu, celem podjęcia zatrudnienia na statku, lub powracających do miejsca zamieszkania, również innym niż statek środkiem transportu, po zakończeniu zatrudnienia na statku – także tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

   b) osoby wykonujące pracę lub świadczące usługi na statkach lub morskich platformach wydobywczych i wiertniczych, w oparciu o inny stosunek niż marynarska umowa o pracę;

3) członków załogi, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1568, 1901 i 2170 oraz z 2020 r. poz. 284), w tym powracających z zagranicy innymi środkami transportu niż statek, w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o czasie pracy na statkach żeglugi śródlądowej (Dz. U. poz. 993);

4) załogę statku w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim;

5) osoby wykonujące w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym prace związane z przygotowaniem lub realizacją inwestycji w zakresie terminalu lub inwestycji towarzyszących inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2019 r. poz. 1554, 1724 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284 i 1086), strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 191, 284 i 1086) lub strategicznych inwestycji w sektorze naftowym w rozumieniu ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. poz. 630 oraz z 2020 r. poz. 284 i 471);

6) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2140 oraz z 2020 r. poz. 875 i 1087);

7) kierowców wykonujących przewóz drogowy w ramach międzynarodowego transportu drogowego lub międzynarodowego transportu kombinowanego w rozumieniu odpowiednio art. 4 pkt 2 i 14 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym powracających z zagranicy albo przejeżdżających przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem innymi środkami transportu niż pojazd, którym jest wykonywany transport drogowy:

   a) w celu odbioru odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającym rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2006, str. 1, z późn. zm.[3)]), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa,

   b) po odebraniu za granicą odpoczynku, o którym mowa w rozporządzeniu wymienionym w lit. a, oraz po przerwie w świadczeniu pracy w okolicznościach wskazanych w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1412);

8) obsadę pociągu, o której mowa w § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2005 r. w sprawie ogólnych warunków prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 360 i 1476,

---

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51 z 26.02.2008, str. 27, Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 88, Dz. Urz. UE L 48 z 23.02.2011, str. 19, Dz. Urz. UE L 178 z 10.07.2012, str. 4, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 60 z 28.02.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 293 z 09.10.2014, str. 60, Dz. Urz. UE L 272 z 16.10.2015, str. 15, Dz. Urz. UE L 195 z 20.07.2016, str. 83 oraz Dz. Urz. UE L 249 z 31.07.2020, str. 1.

z 2016 r. poz. 1849 oraz z 2019 r. poz. 964 i 2352), oraz innych pracowników niezbędnych do wykonywania usług przewozu towarowego w ramach międzynarodowego transportu kolejowego, wykonujących czynności zawodowe w Rzeczypospolitej Polskiej lub państwie sąsiadującym, na podstawie listy stanowiącej wykaz tych osób przekazanej przez przewoźnika albo zarządcę infrastruktury kolejowej do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, który przekazuje ją do Komendanta Głównego Straży Granicznej;

9) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy;

10) kierowców wykonujących przewóz drogowy pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 i nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą w zarobkowym międzynarodowym transporcie drogowym osób.

2. Obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 2, nie stosuje się w przypadku przekraczania granicy Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w § 2 ust. 1:

1) w celu wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, które znajduje się po obu stronach tej granicy;

2) przez żołnierzy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub żołnierzy wojsk sojuszniczych, funkcjonariuszy Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Celno-Skarbowej, Państwowej Straży Pożarnej oraz Służby Ochrony Państwa, inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, wykonujących zadania służbowe;

3) przez członków misji dyplomatycznych, urzędów konsularnych i przedstawicieli organizacji międzynarodowych oraz członków ich rodzin, a także przez inne osoby przekraczające granicę na podstawie paszportu dyplomatycznego;

4) przez inspektorów administracji morskiej lub uznanej organizacji, o której mowa w przepisach o bezpieczeństwie morskim, którzy przekraczają granicę w celu przeprowadzenia inspekcji;

5) przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;

6) przez uczniów pobierających naukę w Rzeczypospolitej Polskiej i ich opiekunów, którzy przekraczają granicę wraz z uczniami w celu umożliwienia tej nauki;

7) w celu przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do miejsca zamieszkania lub pobytu przez cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz ich małżonków i dzieci;

8) przez osoby odbywające żeglugę pływającymi jednostkami rekreacyjnymi pomiędzy portami państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, bez zawijania do portów państw trzecich;

9) przez studentów, uczestników studiów podyplomowych, kształcenia specjalistycznego i innych form kształcenia, a także doktorantów kształcących się w Rzeczypospolitej Polskiej;

10) przez osoby prowadzące działalność naukową w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85, 374, 695, 875 i 1086) w Rzeczypospolitej Polskiej;

11) przez pasażera statku powietrznego w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, wykonującego lot międzynarodowy z lotniska położonego na terytorium państwa nieobjętego zakazami w ruchu lotniczym określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze;

12) przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej oraz cudzoziemców, którzy są małżonkami albo dziećmi obywateli Rzeczypospolitej Polskiej albo pozostają pod stałą opieką obywateli Rzeczypospolitej Polskiej;

13) przez osoby wykonujące za granicą prace związane z ochroną polskiego dziedzictwa kulturowego za granicą, w tym prace konserwatorskie, inwentaryzacyjne i badawcze, realizowane w ramach projektów finansowanych ze środków ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego lub środków państwowych instytucji kultury, których organizatorem jest ten minister.

3. Przekraczając granicę Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w § 2 ust. 1, osoby, o których mowa w ust. 2:

1) pkt 6 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej pobieranie nauki w Rzeczypospolitej Polskiej;

2) pkt 9 i 10 – są obowiązane udokumentować funkcjonariuszowi Straży Granicznej kształcenie się lub prowadzenie działalności naukowej w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Państwowy inspektor sanitarny właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, w których ma być obowiązkowa kwarantanna, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub inny upoważniony przez Głównego Inspektora Sanitarnego państwowy inspektor sanitarny, w uzasadnionych przypadkach, decyduje o skróceniu lub zwolnieniu z obowiązku jej odbycia.

5. Zwolnienie z obowiązku odbycia obowiązkowej kwarantanny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, następuje także w celu wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, na podstawie informacji otrzymanej od Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub na urządzeniu mobilnym osoby poddanej tej kwarantannie za pośrednictwem oprogramowania, o którym mowa w art. 7e ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, z późn. zm.[4)]).

6. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 5, następuje na czas pobrania materiału w celu wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 oraz na czas niezbędny do dojazdu z miejsca obowiązkowej kwarantanny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, do miejsca pobrania materiału w celu wykonania tego testu i z powrotem.

7. Dojazd, o którym mowa w ust. 6, może nastąpić wyłącznie pojazdem samochodowym, którego posiadaczem jest osoba odbywająca obowiązkową kwarantannę, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, lub osoba wspólnie z nią zamieszkująca lub gospodarująca.

§ 4. 1. Obowiązek, o którym mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, jest równoważny z obowiązkiem wynikającym z art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi. Decyzji organu inspekcji sanitarnej nie wydaje się.

2. Osoba odbywająca obowiązkową kwarantannę, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, informuje pracodawcę o jej odbywaniu. Informację tę przekazuje się za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym przez telefon.

3. W celu wypłaty osobie odbywającej obowiązkową kwarantannę, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, za okres jej trwania, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), lub świadczenia pieniężnego z tytułu choroby określonego w odrębnych przepisach, osoba ta, w terminie 3 dni roboczych od dnia zakończenia obowiązkowej kwarantanny, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, składa pracodawcy lub podmiotowi zobowiązanemu do wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu choroby pisemne oświadczenie potwierdzające odbycie obowiązkowej kwarantanny. Oświadczenie to można złożyć za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

4. Płatnik składek, który nie jest obowiązany do wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu choroby, niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni, przekazuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Oświadczenie to stanowi także dowód usprawiedliwiający nieobecność w pracy w okresie odbywania obowiązkowej kwarantanny, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2. Oświadczenie to można złożyć za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

1) dane osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2:
   a) imię i nazwisko,
   b) numer PESEL, jeżeli go posiada,
   c) serię i numer paszportu, jeżeli był okazywany funkcjonariuszowi Straży Granicznej w ramach kontroli;
2) dzień rozpoczęcia odbywania obowiązkowej kwarantanny, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2, i dzień jej zakończenia;
3) podpis osoby, która odbyła obowiązkową kwarantannę, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 2.

---

4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 567, 568, 695, 875, 1086 i 1106.

6. Pracodawca lub podmiot zobowiązany do wypłaty świadczenia pieniężnego z tytułu choroby, o których mowa w ust. 3, może wystąpić do właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej w celu weryfikacji danych zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3. Wystąpienie wymaga uzasadnienia.

§ 5. 1. Osoba poddana obowiązkowi kwarantanny na podstawie art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi odbywa ją razem z osobami wspólnie zamieszkującymi lub gospodarującymi. Informuje ona Policję albo organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej o imieniu i nazwisku oraz numerze PESEL i numerze telefonu tych osób, jeżeli go posiadają. Informację tę przekazuje się za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, w tym przez telefon.

2. Do osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, o których mowa w ust. 1 oraz § 2 ust. 2 pkt 2, stosuje się przepisy § 4.

Rozdział 3

Ograniczenia, zakazy i nakazy dotyczące całego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

§ 6. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się także do obszaru czerwonego i obszaru żółtego, chyba że przepisy rozdziałów 4 i 5 stanowią inaczej.

§ 7. 1. Do odwołania ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu dyskotek i klubów nocnych.

2. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności:

1) związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z),

2) usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z)

– jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania przez widzów lub klientów obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, a w przypadku innych niż organizowane na otwartym powietrzu: przedstawień, spektakli, projekcji filmów lub nagrań wideo – także pod warunkiem udostępnienia ich widzom lub klientom nie więcej niż połowy liczby miejsc.

3. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby w miejscu odbywania się imprezy znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 2,5 m^2 powierzchni dostępnej dla uczestników, widzów lub klientów, z wyłączeniem obsługi.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3, nie stosuje się ograniczenia limitu osób, o którym mowa w § 25 ust. 9.

5. Prowadzenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 238 oraz z 2020 r. poz. 374 i 568) jest dopuszczalne, z wyłączeniem działalności, o której mowa w ust. 1, wykonywanej na terenie prowadzenia usług hotelarskich; przepisy ust. 2, 6, ust. 11 pkt 3, 5 i 7, ust. 15 pkt 1 lit. d i pkt 2 oraz § 8 stosuje się.

6. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

1) w lokalu oraz w ogródku gastronomicznym rozumianym jako wyznaczone miejsce do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych, w których jest prowadzona ta działalność, lub w wydzielonej strefie gastronomicznej sali sprzedaży w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni (Dz. U. z 2019 r. poz. 466) lub w ogródku gastronomicznym stacji paliw w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 tej ustawy, klienci realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, do czasu zajęcia przez nich miejsc, w których będą spożywali posiłki lub napoje;

2) obsługa realizowała obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1.

7. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z fryzjerstwem i pozostałymi zabiegami kosmetycznymi (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.02.Z) oraz związanej z działalnością salonów tatuażu i piercingu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.09.Z) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby w miejscu, w którym jest prowadzona ta działalność, przebywali wyłącznie obsługa oraz obsługiwani klienci, a w przypadku gdy klient wymaga opieki, także jego opiekun.

8. Do odwołania prowadzenie przez przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. 2 pkt 16 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze działalności związanej z przewozem lotniczym pasażerskim jest dopuszczalne, pod warunkiem:

1) zapewnienia płynów do dezynfekcji rąk na pokładzie statku powietrznego;

2) dezynfekcji statku powietrznego:

   a) raz na dobę w przypadku wykonywania operacji lotniczych z pasażerami,

   b) po każdej operacji lotniczej z osobą chorą albo z podejrzeniem zakażenia chorobą zakaźną,

   c) przed i po każdej operacji lotniczej z pasażerami trwającej co najmniej 6 godzin;

3) przekazania pasażerom, za pośrednictwem personelu pokładowego, do wypełnienia formularzy kart lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych oraz odebrania wypełnionych kart – w przypadku gdy pasażer przekracza granicę państwową w celu udania się do swojego miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Personel pokładowy przekazuje karty lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 8 pkt 3, osobie wyznaczonej przez zarządzającego lotniskiem.

10. Osoba wyznaczona przez zarządzającego lotniskiem przekazuje karty lokalizacji podróżnego dla celów zdrowotnych, o których mowa w ust. 8 pkt 3, właściwemu miejscowo wojewodzie w celu wprowadzenia zawartych w niej danych do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1.

11. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

1) na stadionach i boiskach w zakresie organizacji współzawodnictwa sportowego seniorów w rozgrywkach prowadzonych przez polski związek sportowy w drugiej i trzeciej klasie rozgrywkowej oraz Pucharze Polski lub ligę zawodową działającą w najwyższej klasie rozgrywkowej w sporcie piłka nożna oraz na stadionach oraz przy wykorzystaniu infrastruktury zewnętrznej do uprawiania sportów motorowych w zakresie organizacji współzawodnictwa sportowego w rozgrywkach prowadzonych przez polski związek sportowy w drugiej klasie rozgrywkowej oraz przez ligę zawodową działającą w najwyższej klasie rozgrywkowej w sporcie żużlowym organizacja współzawodnictwa sportowego odbywała się tak, aby udostępniono publiczności co drugie miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności;

2) w zajęciach lub wydarzeniach sportowych oraz współzawodnictwie sportowym, z wyłączeniem pól golfowych, kortów tenisowych, stajni, stadnin i torów wyścigowych dla koni, infrastruktury do sportów wodnych i lotniczych, których nie dotyczą ograniczenia co do maksymalnej liczby osób, uczestniczyło nie więcej niż 250 uczestników jednocześnie, nie licząc osób zajmujących się obsługą wydarzenia:

   a) na obiektach sportowych, tak aby w zajęciach lub wydarzeniach sportowych zostało udostępnione publiczności co drugie miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności,

   b) na otwartym powietrzu poza obiektami sportowymi – bez udziału publiczności;

3) na basenach zostało udostępnione publiczności co drugie miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności;

4) wydarzenie sportowe pn. „Tour de Pologne UCI World Tour” odbywało się bez udziału publiczności;

5) z aquaparków korzystało nie więcej osób, niż wynosi 75% obłożenia obiektu;

6) działalność rozrywkowa i rekreacyjna, z zastrzeżeniem ust. 14, odbywała się z ograniczeniem do nie więcej niż 150 uczestników, z wyjątkiem wskazanej w ust. 1;

7) na siłowniach, klubach i centrach fitness i w zakresie organizacji obozów sportowych zajęcia odbywały się tak, aby udostępniono publiczności co drugie miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, w przypadku braku wyznaczonych

miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, przepisu ust. 15 pkt 1 lit. d nie stosuje się.

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 11 pkt 1–5, i 7, nie stosuje się ograniczenia limitu osób, o którym mowa w § 25 ust. 9.

13. Obowiązek udostępniania co drugiego miejsca, o którym mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 7, nie dotyczy:

1) widza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 7, z dzieckiem poniżej 13. roku życia;

2) widza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 7, z osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;

3) osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących.

14. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu wesołych miasteczek i parków rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.21.Z) oraz działalności parków rekreacyjnych (bez zakwaterowania) (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.Z) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby jednoczesna liczba osób korzystających była nie większa niż 1 osoba na 5 m^2 powierzchni wesołego miasteczka, parku rozrywki lub parku rekreacyjnego, bez uwzględnienia parkingów.

15. W przypadkach i na obiektach, o których mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 6:

1) podmiot uprawniony do udostępnienia obiektu, organizator wydarzenia sportowego lub zajęć sportowych (w przypadku zajęć poza obiektem sportowym oraz niezwiązanych z wydarzeniem sportowym):

   a) weryfikuje liczbę osób uczestniczących w zajęciach sportowych, wydarzeniu sportowym, korzystających z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego,

   b) dezynfekuje szatnie i węzły sanitarne,

   c) zapewnia osobom uczestniczącym w zajęciach sportowych, wydarzeniu sportowym lub korzystającym z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego środki do dezynfekcji rąk i sprzętu sportowego,

   d) dezynfekuje urządzenia i sprzęt sportowy po każdym użyciu i każdej grupie korzystających,

   e) zapewnia 15-minutowe odstępy między wchodzącymi i wychodzącymi uczestnikami zajęć sportowych, wydarzeń sportowych lub korzystających z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego lub w inny sposób ogranicza kontakt pomiędzy tymi osobami;

2) osoby uczestniczące w zajęciach sportowych lub wydarzeniu sportowym oraz korzystające z obiektu sportowego lub sprzętu sportowego są obowiązane do dezynfekcji rąk, wchodząc i opuszczając obiekt, wydarzenie sportowe lub zajęcia sportowe.

16. Na terenie obiektów, o których mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 7, widz jest obowiązany:

1) realizować obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, do czasu zajęcia przez niego miejsca oraz podczas poruszania się na terenie tych obiektów;

2) zachować 1,5 m odległości od innego widza – w przypadku obiektów bez oznaczonych miejsc.

17. Sprzedaż biletów dla publiczności, która uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 11 pkt 1–3 i 7, jest prowadzona wyłącznie drogą elektroniczną.

§ 8. 1. Do odwołania prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0) i działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z) jest dopuszczalne:

1) w pomieszczeniach, w tym w klubach muzycznych i salach widowiskowo-sportowych, a także w amfiteatrach oraz muszlach koncertowych pod warunkiem:

   a) udostępnienia widzom lub słuchaczom co drugiego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami lub słuchaczami,

b) zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1;

2) na obiektach sportowych na otwartym powietrzu (otwartych lub półotwartych, z miejscami siedzącymi dla widzów lub bez) pod warunkiem:

a) udostępnienia co drugiego miejsca na widowni, w rzędach naprzemiennie, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 50% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności,

b) zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1;

3) na otwartym powietrzu pod warunkiem:

a) zapewnienia, aby jednocześnie liczba widzów, słuchaczy, zwiedzających lub uczestników była nie większa niż 1 osoba na 5 m^2,

b) zachowania odległości co najmniej 1,5 m od innych osób przez wyznaczenie znakami poziomymi miejsc dla publiczności uwzględniających zachowanie odległości 1,5 m,

c) zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, chyba że zostanie zachowana odległość nie mniej niż 1,5 m od innych osób, z wyłączeniem osób, o których mowa w ust. 2.

2. Obowiązek udostępniania co drugiego miejsca, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. a, oraz obowiązek zachowania odległości, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, nie dotyczy:

1) widza lub słuchacza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 1, z dzieckiem poniżej 13. roku życia;

2) widza lub słuchacza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 1, z osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;

3) osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się ograniczenia limitu osób, o którym mowa w § 25 ust. 9.

§ 9. 1. Do odwołania osoby przebywające:

1) w obiekcie handlowym lub usługowym o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2,

2) w placówce handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni,

3) na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni,

4) w miejscu prowadzenia sprzedaży na straganie lub targowisku

– są obowiązane nosić rękawiczki jednorazowe lub stosować środki do dezynfekcji rąk.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy osób, które nie mogą zakładać lub zdejmować rękawiczek z powodu stanu zdrowia, całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim, lub osoby mającej trudności z samodzielnym założeniem lub zdjęciem rękawiczek; okazanie orzeczenia lub zaświadczenia w tym zakresie nie jest wymagane.

3. Do odwołania:

1) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2, placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni oraz zarządzający targowiskami (straganami) są obowiązani zapewnić rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk;

2) obiekty handlowe lub usługowe o powierzchni sprzedaży lub świadczenia usług powyżej 2000 m^2 oraz placówki handlowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni są obowiązane dokonywać, w godzinach ich otwarcia, co najmniej raz na godzinę, dezynfekcji stanowiska kasowego lub stanowiska obsługi, lub dystrybutora na stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni;

3) zakłady pracy są obowiązane zapewnić:

a) osobom zatrudnionym niezależnie od podstawy zatrudnienia rękawiczki jednorazowe lub środki do dezynfekcji rąk,

b) odległość między stanowiskami pracy wynoszącą co najmniej 1,5 m, chyba że jest to niemożliwe ze względu na charakter działalności wykonywanej w danym zakładzie pracy, a zakład ten zapewnia środki ochrony osobistej związane ze zwalczaniem epidemii.

§ 10. Do odwołania ustanawia się czasowe ograniczenie wykonywania działalności leczniczej polegające na zaprzestaniu udzielania świadczenia zdrowotnego z zakresu leczenia stomatologicznego w pojazdach (dentobusach), z wyjątkiem świadczeń udzielanych w związku z przeciwdziałaniem COVID-19, przez podmioty wykonujące działalność leczniczą wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

§ 11. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia rehabilitacji leczniczej w ośrodku rehabilitacyjnym w systemie stacjonarnym przez osoby uprawnione, o których mowa w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne (Dz. U. z 2019 r. poz. 277), jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu rehabilitacyjnego.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 jest zawiadomienie o skierowaniu na rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o którym mowa w § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 października 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kierowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na usługi rehabilitacyjne, wystawione przez właściwą jednostkę organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zlecenia na wykonanie testu diagnostycznego dokonuje ośrodek rehabilitacyjny będący podmiotem wykonującym działalność leczniczą, do którego osoba uprawniona została skierowana na rehabilitację leczniczą. Testy te są finansowane ze środków publicznych.

§ 12. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia:

1) leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej,

2) świadczeń uzdrowiskowego leczenia sanatoryjnego dzieci wykonywanego pod opieką dorosłych

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta oraz opiekuna dziecka, o którym mowa w pkt 2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową, o którym mowa w art. 33 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1373, z późn. zm.[5)]), potwierdzone przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych albo wydana przez Narodowy Fundusz Zdrowia informacja o tym skierowaniu, w przypadku, o którym mowa w § 17 ust. 1.

3. Warunkiem rozpoczęcia rehabilitacji leczniczej w zakładach rehabilitacji leczniczej, dla których podmiotem tworzącym jest Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 pacjenta, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia rehabilitacji leczniczej.

4. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 finansowanego ze środków publicznych pacjentowi zakwalifikowanemu na rehabilitację leczniczą w zakładach rehabilitacji leczniczej, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782), jest prawomocne orzeczenie lekarza rzeczoznawcy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego lub orzeczenie komisji lekarskiej Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, wydane w postępowaniu orzeczniczym dla ustalenia prawa do świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników oraz zawierające wskazania do rehabilitacji leczniczej, albo wniosek, sporządzony przez lekarza prowadzącego leczenie, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia Ministra

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1394, 1590, 1694, 1726, 1818, 1905, 2020 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 695 i 945.

Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 lipca 2013 r. w sprawie warunków i trybu kierowania przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rehabilitację leczniczą oraz udzielania zamówień na świadczenia i usługi rehabilitacyjne (Dz. U. poz. 860), potwierdzone przez jednostki organizacyjne Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

5. Do odwołania warunkiem uczestnictwa w projekcie „Wypracowanie i pilotażowe wdrożenie modelu kompleksowej rehabilitacji umożliwiającej podjęcie lub powrót do pracy" realizowanym przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia uczestnictwa w projekcie. Podstawą do wykonania takiego testu jest informacja o skierowaniu na kompleksową rehabilitację wystawiana przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Testy te są finansowane ze środków publicznych.

§ 13. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia działań realizowanych w ramach turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej przez osoby uprawnione, o których mowa w:

1) art. 67 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 860),

2) art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1221),

3) art. 9b ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1510 oraz z 2019 r. poz. 1726)

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 osoby uprawnionej oraz pełnoletniego najbliższego członka rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 1569 i 1726), z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu leczniczo-profilaktycznego.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, o którym mowa w ust. 1, finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie właściwego podmiotu kierującego osobę uprawnioną albo osobę uprawnioną wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa na turnus leczniczo-profilaktyczny.

3. Informację o skierowaniu na turnus leczniczo-profilaktyczny osób, o których mowa w ust. 2, podmiot prowadzący turnus przekazuje do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 14. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia turnusów leczniczo-profilaktycznych w podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, przez osoby uprawnione, o których mowa w:

1) art. 145ga ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2020 r. poz. 360 i 956),

2) art. 49i ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1123),

3) art. 144a ust. 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2020 r. poz. 384 i 695),

4) art. 147j ust. 2 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej

– jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 osoby uprawnionej oraz pełnoletniego najbliższego członka rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu leczniczo-profilaktycznego.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, o którym mowa w ust. 1, finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie właściwego podmiotu kierującego osobę uprawnioną albo osobę uprawnioną wraz z pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa na turnus leczniczo-profilaktyczny.

3. Informację o skierowaniu na turnus leczniczo-profilaktyczny osób, o których mowa w ust. 2, podmiot prowadzący turnus przekazuje do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 15. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia turnusów readaptacyjno-kondycyjnych w:

1) podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których są udzielane stacjonarne i całodobowe świadczenia opieki zdrowotnej z zakresu leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej,

2) jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej

– przez osoby uprawnione, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa, jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 osoby uprawnionej oraz pełnoletniego najbliższego członka rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu readaptacyjno-kondycyjnego.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, o którym mowa w ust. 1, finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie właściwego podmiotu kierującego osobę uprawnioną albo osobę uprawnioną wraz z jej pełnoletnim najbliższym członkiem rodziny w rozumieniu art. 4 pkt 12 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o weteranach działań poza granicami państwa na turnus readaptacyjno-kondycyjny.

3. Informację o skierowaniu na turnus readaptacyjno-kondycyjny osób, o których mowa w ust. 2, podmiot prowadzący turnus przekazuje do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 16. 1. Do odwołania warunkiem rozpoczęcia turnusów antystresowych w podmiotach leczniczych utworzonych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych przez funkcjonariuszy lub pracowników Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa jest negatywny wynik testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, z materiału pobranego w terminie nie wcześniejszym niż 6 dni przed terminem rozpoczęcia turnusu antystresowego.

2. Podstawą do wykonania testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, o którym mowa w ust. 1, finansowanego ze środków publicznych jest skierowanie właściwego podmiotu kierującego funkcjonariusza lub pracownika Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej oraz Służby Ochrony Państwa na turnus antystresowy.

3. Informację o skierowaniu na turnus antystresowy, o którym mowa w ust. 2, podmiot prowadzący turnus przekazuje do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 17. 1. Świadczeniobiorca, który rozpoczął leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową przed dniem 14 marca 2020 r. i przerwał to leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową po dniu 13 marca 2020 r., przed upływem 15 dnia przewidzianego programem pobytu, może kontynuować jego realizację od dnia 15 czerwca 2020 r. na podstawie dotychczasowego skierowania na leczenie uzdrowiskowe albo rehabilitację uzdrowiskową, o którym mowa w art. 33 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

2. Kontynuacja realizacji leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, o której mowa w ust. 1, odbywa się na dotychczasowych warunkach realizacji świadczenia, przy uwzględnieniu liczby dni pobytu wykorzystanych przez świadczeniobiorcę przed przerwaniem jego realizacji i związanych z tym wzajemnych praw i obowiązków świadczeniodawcy i świadczeniobiorcy.

3. Odpłatność, o której mowa w art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, należną za dni przypadające na kontynuację realizacji świadczenia, oblicza się według poziomu odpłatności dla I okresu rozliczeniowego, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 31d tej ustawy.

4. Świadczeniodawca, u którego świadczeniobiorca przerwał pobyt, uzgadnia ze świadczeniobiorcą termin rozpoczęcia kontynuacji leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej, o której mowa w ust. 2. Termin ten nie może być późniejszy niż dzień 30 września 2020 r.

5. Informację:

1) w przedmiocie planowanej kontynuacji przerwanych świadczeń, po dokonaniu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 4,

2) o zrealizowanych świadczeniach, o których mowa w ust. 1

– świadczeniodawca niezwłocznie przekazuje właściwemu oddziałowi wojewódzkiemu Narodowego Funduszu Zdrowia.

§ 18. 1. Świadczeniobiorca, który w okresie od dnia 14 marca 2020 r. do dnia 14 czerwca 2020 r. nie rozpoczął leczenia uzdrowiskowego albo rehabilitacji uzdrowiskowej zgodnie z datą wynikającą ze skierowania potwierdzonego przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, może zrealizować powyższe świadczenie na podstawie tego skierowania od dnia 15 czerwca 2020 r. z uwzględnieniem miejsca na liście świadczeniobiorców, o której mowa w tych przepisach.

2. Warunkiem realizacji świadczenia przez świadczeniobiorcę, o którym mowa w ust. 1, jest przekazanie skierowania do właściwego oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie do dnia 31 lipca 2020 r.

3. Do skierowania potwierdzonego przez oddział wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych doręczanego świadczeniobiorcom w miesiącu czerwcu 2020 r. nie stosuje się terminu doręczenia świadczeniobiorcy potwierdzonego skierowania, o którym mowa w tych przepisach.

§ 19. 1. Do odwołania podmioty udzielające świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności potwierdzają tożsamość świadczeniobiorcy, o którym mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, na podstawie danych przekazanych przez tego świadczeniobiorcę za pośrednictwem tych systemów, w tym przez telefon.

2. W razie niepotwierdzenia prawa świadczeniobiorcy do świadczeń opieki zdrowotnej w sposób określony w art. 50 ust. 1 lub 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca może złożyć oświadczenie o przysługującym mu prawie do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem systemów, o których mowa w ust. 1, w tym przez telefon. Przepisów art. 50 ust. 6, 8 i 10 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie stosuje się.

3. Wymóg, o którym mowa w art. 20 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, dostarczenia oryginału skierowania nie później niż w terminie 14 dni roboczych od dnia wpisania na listę oczekujących na udzielenie świadczenia nie ma zastosowania do odwołania.

4. Świadczeniobiorca ma obowiązek dostarczyć świadczeniodawcy oryginał skierowania w terminie 21 dni od dnia odwołania stanu epidemii, jednakże nie później niż w dniu udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej wykonywanego na podstawie tego skierowania.

5. W przypadku świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności, przy braku możliwości dostarczenia skierowania, świadczeniobiorca przekazuje w dniu udzielenia świadczenia skan albo zdjęcie skierowania za pośrednictwem tych systemów, albo, jeżeli nie ma takiej możliwości, przekazuje świadczeniodawcy dane uwidocznione na tym skierowaniu.

6. Do odwołania świadczeniobiorca, który nie zgłosił się na ustalony termin udzielenia świadczenia opieki zdrowotnej i został z tego powodu skreślony z listy oczekujących, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podlega przywróceniu na tę listę bez konieczności uprawdopodobnienia, że niezgłoszenie się nastąpiło z powodu siły wyższej. Wniosek o przywrócenie na listę oczekujących, o którym mowa w art. 20 ust. 10f ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, świadczeniobiorca zgłasza nie później niż w terminie 14 dni od dnia odwołania stanu epidemii.

7. Dokument elektroniczny, o którym mowa w art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, może zawierać dane inne niż wskazane w art. 50 ust. 5 tej ustawy, w szczególności informację o poddaniu świadczeniobiorcy obowiązkowej kwarantannie lub izolacji w warunkach domowych, o których mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

8. Do odwołania zlecenie wykonania badania laboratoryjnego polegającego na wykonaniu testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2, następujące za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1, uznaje się za spełniające standardy jakości, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 849 oraz z 2020 r. poz. 567).

9. Do odwołania oświadczenia woli świadczeniobiorców o wyborze świadczeniodawcy, lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej i położnej podstawowej opieki zdrowotnej mogą być składane zgodnie z wzorami obowiązującymi w dniu 13 marca 2020 r.

§ 20. 1. Zlecenia na zaopatrzenie w wyroby medyczne i zlecenia naprawy, o których mowa w art. 38 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 357 i 945), mogą być wystawiane, do odwołania, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

2. W przypadku braku możliwości weryfikacji zleceń, o których mowa w ust. 1, i potwierdzenia posiadania prawa do świadczeń opieki zdrowotnej za pośrednictwem serwisów internetowych lub usług informatycznych Narodowego Funduszu Zdrowia, weryfikacja i potwierdzenie mogą nastąpić, do odwołania, za pośrednictwem innych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

3. Do odwołania osoby, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, mogą nie przekazywać odpowiednio formularzy: ZLK 1 Zgłoszenie podejrzenia lub rozpoznania zakażenia lub choroby zakaźnej oraz ZLB 1 Zgłoszenie dodatniego wyniku badania w kierunku biologicznych czynników chorobotwórczych, dotyczących zakażenia SARS-CoV-2, pod warunkiem zlecania wykonania

testu diagnostycznego w kierunku SARS-CoV-2 oraz przekazania jego wyniku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 1.

4. W przypadku braku możliwości dołączenia do wniosku o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zaopatrzenia w wyroby medyczne, potwierdzonej za zgodność przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne, kopii zrealizowanego zlecenia, o której mowa w § 11 ust. 4 pkt 2 lit. a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie określenia rodzajów zadań powiatu, które mogą być finansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 926 oraz z 2019 r. poz. 1275), wprowadza się, do odwołania, możliwość dołączenia do wniosku potwierdzonej przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne kopii dokumentu potwierdzającego odbiór wyrobu medycznego, który zawiera unikalny numer identyfikacyjny nadany przez system informatyczny Narodowego Funduszu Zdrowia, wystawiony przez świadczeniodawcę realizującego zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne wraz z fakturą określającą cenę nabycia z wyodrębnioną kwotą opłacaną w ramach ubezpieczenia zdrowotnego oraz kwotą udziału własnego lub inny dokument potwierdzający zakup.

§ 21. 1. Do odwołania wykonywanie zadań przez urząd administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym może podlegać ograniczeniu polegającym na wykonywaniu wyłącznie zadań niezbędnych do zapewnienia pomocy obywatelom.

2. Do odwołania w urzędach administracji publicznej lub jednostkach organizacyjnych wykonujących zadania o charakterze publicznym dopuszczalna liczba interesantów przebywających, w tym samym czasie, w jednym pomieszczeniu nie może być większa niż 1 osoba na jedno stanowisko obsługi, z wyłączeniem osób realizujących zadania w zakresie obsługi interesantów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:

1) dziecka do ukończenia 13. roku życia;
2) osoby z orzeczeniem o niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osoby z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osoby, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;
3) osoby o ograniczonej możliwości prowadzenia własnych spraw w urzędzie;
4) osoby wymagającej pomocy tłumacza;
5) innej osoby, w przypadkach wynikających z odrębnych przepisów.

4. Do zadań, o których mowa w ust. 1, zalicza się w szczególności sprawy z zakresu:

1) rejestracji stanu cywilnego;
2) ewidencji ludności i dowodów osobistych;
3) pomocy społecznej;
4) świadczenia usług komunalnych;
5) działania urzędów pracy, w tym wsparcia przedsiębiorców w związku z epidemią wywołaną zakażeniami wirusem SARS-CoV-2;
6) wydawania praw jazdy, dowodów rejestracyjnych i innych dokumentów komunikacyjnych;
7) administracji architektoniczno-budowlanej, w tym dotyczące:
   a) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293, 471, 782 i 1086),
   b) decyzji o pozwoleniu na budowę, sprzeciwu do zgłoszenia robót budowlanych lub decyzji o pozwoleniu na użytkowanie wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020 r. poz. 1333),
   c) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1474, z 2019 r. poz. 1716 oraz z 2020 r. poz. 471),
   d) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1043);

8) ochrony środowiska, w tym dotyczące:

   a) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, 284, 322 i 471),

   b) decyzji zezwalającej na usunięcie drzew lub krzewów wydawanej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55 i 471),

   c) wydawania zezwoleń na przetwarzanie odpadów, zezwoleń na zbieranie odpadów, decyzji o uznaniu przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz decyzji o odmowie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny, na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797 i 875),

   d) decyzji dotyczących pozwoleń zintegrowanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219),

   e) zgłoszenia instalacji, z której emisja nie wymaga pozwolenia, mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko, na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

9) korzystania z wód, w zakresie zgody wodnoprawnej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, 284, 695, 782 i 875);

10) przebudowy lub remontu infrastruktury telekomunikacyjnej istniejącej w pasie drogowym drogi publicznej, lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym drogi publicznej, udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu kanału technologicznego oraz zajęcia pasa drogowego drogi publicznej w celu umieszczenia w nim infrastruktury telekomunikacyjnej lub prowadzenia robót w tym pasie dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, o których mowa w art. 38–40 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 470, 471 i 1087).

5. Decyzję o rodzaju i formie wprowadzanych ograniczeń, o których mowa w ust. 1, podejmuje, z zastrzeżeniem ust. 4, kierownik urzędu administracji publicznej, dyrektor generalny urzędu lub kierujący jednostką organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa obywateli, zawiadamiając o tych ograniczeniach, w drodze ogłoszenia, na stronie podmiotowej urzędu lub jednostki, a także przez wywieszenie ogłoszenia w siedzibie urzędu lub jednostki.

§ 22. 1. Do odwołania nakazuje się udostępnienie, w celu zwalczania epidemii, nieruchomości, lokali i terenów, jeżeli są one przewidziane w planie, o którym mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

2. Wojewoda, na podstawie informacji uzyskanej od właściwego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, informuje właściciela o obowiązku udostępnienia nieruchomości, lokalu i terenu.

§ 23. 1. Do odwołania, w przypadku gdy przemieszczanie się następuje:

1) pieszo – jednocześnie mogą się poruszać osoby w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie:

   a) chyba że zachowanie tej odległości nie jest możliwe ze względu na opiekę nad:

      – dzieckiem do ukończenia 13. roku życia,

      – osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie,

   b) z wyłączeniem osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących,

   c) chyba że realizują obowiązek zakrywania ust i nosa zgodnie z § 24 ust. 1;

2) środkami publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2475 i 2493 oraz z 2020 r. poz. 400, 462 i 875) oraz pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – danym środkiem transportu albo pojazdem można przewozić, w tym samym czasie, nie więcej osób niż wynosi:

   a) 50% liczby miejsc siedzących albo 30% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu środka transportu albo pojazdu przy jednoczesnym pozostawieniu w środku transportu albo pojeździe co najmniej 50% miejsc siedzących niezajętych – w ramach gminnych przewozów pasażerskich, komunikacji miejskiej, powiatowo-gminnych przewozów pasażerskich i powiatowych przewozów pasażerskich w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3, 4, 10 i 10a

ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym i przewozów pojazdami samochodowymi przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą – wykonywanych wyłącznie w obszarze czerwonym,

b) 100% liczby miejsc siedzących albo 50% liczby wszystkich miejsc siedzących i stojących określonych w dokumentacji technicznej lub dokumentacji techniczno-ruchowej dla danego typu środka transportu albo pojazdu przy jednoczesnym pozostawieniu w środku transportu albo pojeździe co najmniej 50% miejsc siedzących niezajętych.

2. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się w odniesieniu do środków transportu specjalnego przeznaczonego do przewozu osób niepełnosprawnych.

3. Do odwołania zakazuje się przemieszczania statkiem powietrznym w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze pasażera:

1) którego temperatura ciała jest równa albo przekracza 38°C;

2) który nie złożył podczas odprawy oświadczenia o stanie zdrowia według wzoru udostępnionego przez przewoźnika lotniczego;

3) który nie przestrzega obowiązku zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki.

§ 24. 1. Do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 110, 284, 568, 695 i 1087), ust i nosa:

1) w środkach publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, na statkach pasażerskich w żegludze krajowej w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim lub statkach żeglugi śródlądowej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przeznaczonymi lub używanymi do przewozu osób oraz w pojazdach samochodowych, którymi poruszają się osoby niezamieszkujące lub niegospodarujące wspólnie;

2) w miejscach ogólnodostępnych, w tym:

a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, parków, zieleńców, promenad, bulwarów, ogrodów botanicznych, ogrodów zabytkowych, plaż, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,

b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2020 r. poz. 532 i 568) oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania

– chyba, że zostanie zachowana odległość co najmniej 1,5 m od przebywających w tych miejscach osób,

c) w zakładach pracy oraz w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,

d) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach);

3) w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, w budynku użyteczności publicznej przeznaczonym na potrzeby kultu religijnego oraz na cmentarzu.

2. Do odwołania nakłada się obowiązek zakrywania ust i nosa przy pomocy maseczki na statkach powietrznych w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze.

3. Obowiązku określonego w ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku:

1) pojazdu samochodowego, w którym przebywają lub poruszają się: jedna osoba albo jedna osoba z co najmniej jednym dzieckiem, o którym mowa w pkt 2, albo osoby zamieszkujące lub gospodarujące wspólnie;

2) dziecka do ukończenia 4. roku życia;

3) osoby, która nie może zakrywać ust lub nosa z powodu:

a) całościowych zaburzeń rozwoju, zaburzeń psychicznych, niepełnosprawności intelektualnej w stopniu umiarkowanym, znacznym albo głębokim,

b) trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa;

4) osoby wykonującej czynności zawodowe, służbowe lub zarobkowe w budynkach, zakładach, obiektach, placówkach i targowiskach (straganach), o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c i d, z wyjątkiem osoby wykonującej bezpośrednią obsługę interesantów lub klientów w czasie jej wykonywania;

5) kierującego środkiem publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym lub pojazdem samochodowym wykonującym zarobkowy przewóz osób, jeżeli operator publicznego transportu zbiorowego albo organizator tego transportu w rozumieniu odpowiednio art. 4 ust. 1 pkt 8 i 9 tej ustawy albo przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie zarobkowego przewozu osób zapewniają oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

6) kierującego statkiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli urządzenie sterowe znajduje się w osobnym pomieszczeniu albo armator statku zapewni oddzielenie kierującego od przewożonych osób w sposób uniemożliwiający styczność w rozumieniu art. 2 pkt 25 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

7) kierowców wykonujących przewozy drogowe w załodze;

8) sprawującego kult religijny podczas jego sprawowania;

9) żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wojsk sojuszniczych, a także funkcjonariusza Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, wykonujących zadania służbowe, stosujących środki ochrony osobistej odpowiednie do rodzaju wykonywanych czynności;

10) osoby, której miejscem stałego lub czasowego pobytu są budynki użyteczności publicznej przeznaczone na potrzeby wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, chyba że zarządzający takim budynkiem postanowi inaczej;

11) sędziego, trenera oraz osoby uprawiającej sport;

12) osoby przebywającej na terenie lasu;

13) jazdy konnej;

14) personelu lotniczego przebywającego w kabinie pilota.

4. Obowiązku określonego w ust. 1 nie stosuje się również podczas zawierania małżeństwa przed kierownikiem urzędu stanu cywilnego albo przed duchownym.

5. Odkrycie ust i nosa jest możliwe w przypadku:

1) konieczności identyfikacji lub weryfikacji tożsamości danej osoby, a także w związku ze świadczeniem danej osobie usług, jeżeli jest to niezbędne do ich świadczenia;

2) umożliwienia komunikowania się z osobą głuchą lub głuchoniemą;

3) spożywania posiłków lub napojów w lokalu, ogródku gastronomicznym, wydzielonej strefie gastronomicznej, o których mowa w § 7 ust. 6;

4) spożywania posiłków lub napojów po zajęciu miejsca siedzącego w pociągu objętym obowiązkową rezerwacją miejsc, w tym posiłków i napojów wydawanych na pokładzie pociągu.

Rozdział 4

Zakaz organizowania widowisk i innych zgromadzeń ludności

§ 25. 1. Do odwołania zakazuje się organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631), z wyłączeniem zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1, art. 22 ust. 1 albo decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, przy czym maksymalna liczba uczestników nie może być większa niż 150 osób.

2. Uczestnicy zgromadzenia, o którym mowa w ust. 1, obowiązani są do zachowania odległości co najmniej 1,5 m między sobą oraz do zakrywania ust i nosa, zgodnie z § 24 ust. 1.

3. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, informuje państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o organizowanych zgromadzeniach niezwłocznie po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 tej ustawy, albo zawiadomieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy.

4. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny może przedstawić wojewodzie, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organowi gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, opinię w zakresie zagrożeń dla uczestników zgromadzenia i innych osób, w związku z sytuacją epidemiczną w tej gminie. Opinia ta jest publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach podmiotowych właściwych organów oraz przekazywana organizatorowi zgromadzenia.

5. Organizator zgromadzenia obowiązany jest poinformować uczestników zgromadzenia o zasadach udziału w zgromadzeniu, wynikających z ust. 1 i 2 oraz o treści opinii, o której mowa w ust. 4.

6. Wojewoda, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo organ gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, wyznacza swojego przedstawiciela do udziału w zgromadzeniu, jeżeli przewidywana liczba uczestników zgromadzenia przekracza 50 osób.

7. Przedstawiciel wojewody, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie decyzji, o której mowa w art. 26b ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach, albo przedstawiciel organu gminy, w przypadku zgromadzeń organizowanych na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 albo art. 22 ust. 1 tej ustawy, przy podejmowaniu działań określonych w art. 20 tej ustawy jest obowiązany do uwzględnienia wymogów określonych w ust. 1 i 2, oraz uwarunkowań wynikających z opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, o której mowa w ust. 4.

8. Zgromadzenia organizowane w ramach działalności kościołów i innych związków wyznaniowych mogą się odbywać:

1) w obszarze czerwonym pod warunkiem, że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się:
   a) w budynkach i innych obiektach kultu religijnego znajduje się nie więcej uczestników niż wynosi 50% obłożenia budynku lub innego obiektu kultu religijnego, oprócz osób sprawujących kult religijny lub osób dokonujących pochowania, lub osób zatrudnionych przez zakład lub dom pogrzebowy w przypadku pogrzebu, oraz że uczestnicy realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny,
   b) na zewnątrz, uczestnicy bez względu na odległość między sobą, realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny;
2) na pozostałym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod warunkiem że w przypadku gdy zgromadzenie odbywa się w budynkach i innych obiektach kultu religijnego, uczestnicy realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny, a w przypadku gdy to zgromadzenie odbywa się na zewnątrz, uczestnicy przebywają w odległości nie mniejszej niż 1,5 m od siebie lub realizują obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, z wyłączeniem osób sprawujących kult religijny.

9. Do odwołania zakazuje się organizowania innych niż określone w ust. 1 imprez, spotkań i zebrań niezależnie od ich rodzaju, z wyłączeniem imprez, spotkań i zebrań do:

1) 50 osób – w przypadku obszaru czerwonego,
2) 100 osób – w przypadku obszaru żółtego,
3) 150 osób – na pozostałym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– z wyłączeniem ich obsługi.

10. Obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, nie stosuje się w przypadku przyjęć ślubnych, konsolacji lub przyjęć komunijnych, a także innych przyjęć okolicznościowych, z wyjątkiem tych organizowanych na obszarze czerwonym. W tym przypadku uczestnicy przyjęć ślubnych, konsolacji lub przyjęć komunijnych, a także innych przyjęć okolicznościowych mają obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, do czasu zajęcia przez nich miejsc, w których będą spożywali posiłki lub napoje.

Rozdział 5

Dodatkowe ograniczenia na obszarze czerwonym i obszarze żółtym

§ 26. 1. Do odwołania na obszarze czerwonym:

1) ustanawia się zakaz prowadzenia przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności:
   a) związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z),

b) związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0), z wyłączeniem obsługi przyjęć ślubnych, konsolacji lub przyjęć komunijnych, a także innych przyjęć okolicznościowych, o których mowa w § 25 ust. 10,

c) usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z);

2) ustanawia się zakaz prowadzenia działalności, o których mowa w § 11–16;

3) ustanawia się zakaz prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu wesołych miasteczek i parków rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.21.Z) oraz działalności parków rekreacyjnych (bez zakwaterowania) (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.Z);

4) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

a) w lokalu oraz w ogródku gastronomicznym rozumianym jako wyznaczone miejsce do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych, w których jest prowadzona ta działalność, lub w wydzielonej strefie gastronomicznej sali sprzedaży w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni lub w ogródku gastronomicznym stacji paliw w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 tej ustawy:

– znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 4 m^2 powierzchni dostępnej dla klientów, z wyłączeniem obsługi,

– klienci realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, do czasu zajęcia przez nich miejsc, w których będą spożywali posiłki lub napoje,

b) obsługa realizowała obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1;

5) współzawodnictwo sportowe, zajęcia sportowe i wydarzenia sportowe są organizowane przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) bez udziału publiczności na obiektach, o których mowa w § 7 ust. 11;

6) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z) jest dopuszczalne w pomieszczeniach, w tym w klubach muzycznych i salach widowiskowo-sportowych, a także w amfiteatrach oraz muszlach koncertowych pod warunkiem:

a) udostępnienia widzom lub słuchaczom co czwartego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 25% liczby miejsc, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami lub słuchaczami,

b) zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1;

7) na siłowniach, klubach i centrach fitness znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 10 m^2 powierzchni dostępnej dla klientów, przy zachowaniu odległości 1,5 m, z wyłączeniem obsługi, przepisu § 7 ust. 15 pkt 1 lit. d nie stosuje się.

2. Do odwołania na obszarze czerwonym nakłada się obowiązek zakrywania, przy pomocy odzieży lub jej części, maski, maseczki, przyłbicy albo kasku ochronnego, o którym mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ust i nosa:

1) w środkach publicznego transportu zbiorowego w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym, na statkach pasażerskich w żegludze krajowej w rozumieniu przepisów o bezpieczeństwie morskim lub statkach żeglugi śródlądowej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, przeznaczonymi lub używanymi do przewozu osób oraz w pojazdach samochodowych, którymi poruszają się osoby niezamieszkujące lub niegospodarujące wspólnie;

2) w miejscach ogólnodostępnych, w tym:

   a) na drogach i placach, na terenie cmentarzy, parków, zieleńców, promenad, bulwarów, ogrodów botanicznych, ogrodów zabytkowych, plaż, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych,

   b) na terenie nieruchomości wspólnych w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali oraz na terenie takich nieruchomości o innych formach posiadania,

   c) w zakładach pracy oraz w budynkach użyteczności publicznej przeznaczonych na potrzeby: administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej, społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny,

   d) w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach (straganach);

3) w trakcie sprawowania kultu religijnego, w tym czynności lub obrzędów religijnych, w budynku użyteczności publicznej przeznaczonym na potrzeby kultu religijnego oraz na cmentarzu.

3. Na obszarze czerwonym stosuje się wyłączenia, o których mowa w § 24 ust. 3 i 4, oraz przepis § 24 ust. 5.

§ 27. 1. Do odwołania na obszarze żółtym:

1) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności:

   a) związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, włączając działalności polegające na zarządzaniu i dostarczaniu pracowników do obsługi terenów i obiektów, w których te imprezy mają miejsce (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 82.30.Z), jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania przez widzów lub klientów obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, a w przypadku innych niż organizowane na otwartym powietrzu: przedstawień, spektakli, projekcji filmów lub nagrań wideo – także pod warunkiem udostępnienia widzom lub klientom nie więcej niż połowy liczby miejsc,

   b) związanej z organizacją, promocją lub zarządzaniem imprezami, takimi jak targi, wystawy, kongresy, konferencje, spotkania, jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania przez widzów lub klientów obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, oraz zapewnienia, aby w miejscu odbywania się imprezy znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 4 m^2 powierzchni dostępnej dla uczestników, widzów lub klientów, z wyłączeniem obsługi;

2) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności twórczej związanej z wszelkimi zbiorowymi formami kultury i rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 90.0) i działalności związanej z projekcją filmów lub nagrań wideo w kinach, na otwartym powietrzu lub w pozostałych miejscach oraz działalności klubów filmowych (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 59.14.Z) jest dopuszczalne:

   a) w pomieszczeniach, w tym w klubach muzycznych i salach widowiskowo-sportowych, a także w amfiteatrach oraz muszlach koncertowych, pod warunkiem:

      – udostępnienia widzom lub słuchaczom co czwartego miejsca na widowni, z tym że nie więcej niż 25% liczby miejsc, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m pomiędzy widzami lub słuchaczami,

      – zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1,

   b) na obiektach sportowych na otwartym powietrzu (otwartych lub półotwartych, z miejscami siedzącymi dla widzów lub bez) pod warunkiem:

      – udostępnienia co czwartego miejsca na widowni, w rzędach naprzemiennie, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 25% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności,

      – zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1,

c) na otwartym powietrzu pod warunkiem:

– zapewnienia, aby jednocześnie liczba widzów, słuchaczy, zwiedzających lub uczestników była nie większa niż 100 osób,

– zachowania odległości co najmniej 1,5 m od innych osób przez wyznaczenie znakami poziomymi miejsc dla publiczności uwzględniających zachowanie odległości 1,5 m,

– zapewnienia, aby widzowie, słuchacze, zwiedzający lub uczestnicy realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, chyba że zostanie zachowana odległość nie mniej niż 1,5 m od innych osób;

3) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności usługowej związanej z poprawą kondycji fizycznej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 96.04.Z) jest dopuszczalne, pod warunkiem realizowania przez widzów lub klientów obowiązku zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, a w przypadku innych niż organizowane na otwartym powietrzu: przedstawień, spektakli, projekcji filmów lub nagrań wideo – także pod warunkiem udostępnienia widzom lub klientom nie więcej niż 25% liczby miejsc;

4) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) oraz związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby:

a) w lokalu oraz w ogródku gastronomicznym rozumianym jako wyznaczone miejsce do sezonowego użytkowania dla celów gastronomicznych, w których jest prowadzona ta działalność, lub w wydzielonej strefie gastronomicznej sali sprzedaży w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 10 stycznia 2018 r. o ograniczeniu handlu w niedziele i święta oraz w niektóre inne dni lub w ogródku gastronomicznym stacji paliw w przypadku stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 tej ustawy:

– znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 4 m^2 powierzchni dostępnej dla klientów, z wyłączeniem obsługi,

– klienci realizowali obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1, do czasu zajęcia przez nich miejsc, w których będą spożywali posiłki lub napoje,

b) obsługa realizowała obowiązek zakrywania ust i nosa, o którym mowa w § 24 ust. 1;

5) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności polegającej na prowadzeniu wesołych miasteczek i parków rozrywki (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.21.Z) oraz działalności parków rekreacyjnych (bez zakwaterowania) (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 93.29.Z) jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby jednoczesna liczba osób korzystających była nie większa niż 1 osoba na 10 m^2 powierzchni wesołego miasteczka, parku rozrywki lub parku rekreacyjnego, bez uwzględnienia parkingów;

6) prowadzenie przez przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz przez inne podmioty działalności związanej ze sportem, rozrywkowej i rekreacyjnej (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 93.0) polegającej na organizacji współzawodnictwa sportowego, zajęć sportowych i wydarzenia sportowego jest dopuszczalne, pod warunkiem zapewnienia, aby na obiektach, o których mowa w § 7 ust. 11 pkt 1–3, w których przewidziano udział publiczności, udostępniono publiczności co czwarte miejsce na widowni, w rzędach naprzemiennie, z tym że nie więcej niż 25% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, w przypadku braku wyznaczonych miejsc na widowni przy zachowaniu odległości 1,5 m, z tym że nie więcej niż 25% liczby miejsc przewidzianych dla publiczności, z zachowaniem limitu uczestników o którym mowa w § 7 ust. 11 pkt 2;

7) na siłowniach, klubach i centrach fitness znajdowała się nie więcej niż 1 osoba na 7 m^2 powierzchni dostępnej dla klientów, przy zachowaniu odległości 1,5 m, z wyłączeniem obsługi, przepisu § 7 ust. 15 pkt 1 lit. d nie stosuje się.

2. Obowiązek udostępniania co czwartego miejsca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a tiret pierwsze i lit. b tiret pierwsze oraz pkt 6, oraz obowiązek zachowania odległości, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c tiret drugie i trzecie, nie dotyczy:

1) widza lub słuchacza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 6, z dzieckiem poniżej 13. roku życia;

2) widza lub słuchacza, który uczestniczy w wydarzeniach realizowanych w ramach działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 6, z osobą z orzeczeniem o niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności, osobą z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego lub osobą, która ze względu na stan zdrowia nie może poruszać się samodzielnie;

3) osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących.

3. Na obszarze żółtym stosuje się wyłączenia, o których mowa w § 24 ust. 3 i 4, oraz przepis § 24 ust. 5.

Rozdział 6

Przepis przejściowy i przepisy końcowe

§ 28. Zakaz, o którym mowa w § 26 ust. 1 pkt 2, nie obejmuje osób, które rozpoczęły leczenie lub rehabilitację, do ich zakończenia.

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 1066, 1161, 1182 i 1292).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 sierpnia 2020 r., z wyjątkiem § 26 ust. 1 pkt 2 w zakresie lecznictwa uzdrowiskowego i rehabilitacji uzdrowiskowej, o których mowa w § 12 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*